

เครื่องมือวัดแนวคิดแก้ปัญหา

ความหมาย

แนวคิดแก้ปัญหา เป็นพฤติกรรมหรือคุณลักษณะที่บุคคลเลือกกระทำหรือปฏิบัติ ในทางานของกับปัญหาหรือสถานการณ์ต่างๆ ที่ต้องเผชิญ

การวัดแนวคิดแก้ปัญหา เป็นการตรวจสอบว่า เมื่อบุคคลต้องเผชิญกับปัญหาหรือสถานการณ์ต่างๆแล้วเขาจะเลือกกระทำหรือปฏิบัติในลักษณะใดเพื่อทำให้ปัญหานั้นถูกลบ除 ไปได้

แนวคิดในการพัฒนาเครื่องมือวัดแนวคิดแก้ปัญหา

การวัดแนวคิดแก้ปัญหาไม่ได้มุ่งหวังที่จะตรวจสอบว่าผลที่ได้จากพฤติกรรมหรือคุณลักษณะที่บุคคลเลือกกระทำหรือปฏิบัตินั้นจะถูกหรือผิด แต่มุ่งหวังว่าบุคคลจะเลือกกระทำหรือปฏิบัติในพฤติกรรมหรือคุณลักษณะที่มีประสิทธิภาพสูงต่อการที่จะจัดการกับปัญหาหรือสถานการณ์ที่ต้องเผชิญเท่านั้น ส่วนการที่บุคคลจะสามารถกระทำหรือปฏิบัติตามพฤติกรรมหรือคุณลักษณะที่ตนเลือกหรือไม่นั้น เป็นเรื่องของความสามารถที่ต้องฝึกฝนกันต่อไป

สมนติว่าเมื่อปัญหาที่ต้องการทางานออก การแก้ปัญหานั้นไม่ได้แสดงว่าบุคคลผู้นั้นไม่มีความสามารถในการแก้ปัญหาหรือสถานการณ์นั้น ซึ่งความสามารถในการแก้ปัญหานั้นมีอยู่ 2 ลักษณะ เป็นอย่างน้อย คือ

ลักษณะที่หนึ่ง แก้ปัญหานั้นไม่ถูกหรือหาคำตอบไม่ได้ เพราะเลือกใช้วิธีแก้ปัญหาที่ไม่

ถูกต้อง หรือวิธีแก้ปัญหาที่เลือกใช้เป็นวิธีที่ไม่มีประสิทธิภาพในการแก้ปัญหา

ลักษณะที่สอง แก้ปัญหาไม่ถูกทั้งๆ ที่เลือกใช้วิธีการที่มีประสิทธิภาพแล้ว คือรู้ว่าจะแก้ปัญหานี้ได้สำเร็จโดยวิธีใด แต่ขาดความสามารถที่จะใช้วิธีการนั้นแก้ปัญหาให้สำเร็จ

การที่นักเรียนทำสิ่งใดไม่สำเร็จหรือแก้ปัญหาไม่ได้นั้น อาจบกพร่องในลักษณะที่หนึ่ง หรือลักษณะที่สองก็ได้ แต่จากการใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ถ้าผลการสอนปรากฏว่านักเรียนตอบไม่ได้กับออกได้แต่เพียงว่านักเรียนไม่มีความสามารถ แต่ไม่สามารถจะบอกได้ว่า การไม่มีความสามารถของนักเรียนผู้นั้น บกพร่องตามลักษณะที่หนึ่งหรือลักษณะที่สอง ทั้งนี้ เพราะเจตนาในการวัดผลสัมฤทธิ์นั้นต้องการดูผลเบ็ดเสร็จ ซึ่งเป็นทั้งผลของการเลือกวิธีการที่ถูกหรือผิด หรือเลือกใช้วิธีการที่ถูกแต่ขาดความสามารถในการใช้วิธีที่ถูกนั้นให้ได้ผล

การสอบวัดที่ก่อให้เกิดประโยชน์ในการศึกษาที่แท้จริงนั้น ต้องสามารถใช้ผลการสอนวัดเพื่อแก้ไขความบกพร่องของบุคคลได้สำเร็จ จึงจะถือได้ว่าการสอบวัดนั้นคุ้มค่า ถ้าหากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์นั้นทราบแต่เพียงว่าบุคคลนั้นตอบผิด แต่จากการสอบไม่สามารถชี้แนะได้ว่าผิดเพราะเหตุใดก็ยากต่อการจะแก้ปัญหาความบกพร่องของบุคคลได้ถูกทาง จริงอยู่อาจแก้ปัญหานี้ได้โดยการตรวจผลการสอบใหม่ โดยตรวจว่าบุคคลนั้นเลือกตอบตัวเองได้ในข้อสอบแต่ละข้อ ก็อาจช่วยให้ทราบได้ว่า บุคคลผู้นั้น

บกพร่องอะไร แต่โดยความเป็นจริงแล้ว การเลือกตรวจสอบตัวหลวงนั้นก็ไม่สามารถบอกสาเหตุว่า บุคคลนั้นบกพร่องในลักษณะที่หนึ่งหรือลักษณะที่สอง เพาะการที่บุคคลเลือกตอบตัวหลวง (ตอบผิด) ได อาจจะเกิดจากความบกพร่องในลักษณะการใช้วิธีการที่ผิดหรือไม่รู้จักใช้วิธีการ (ที่ผิด) นั้นๆ ก็ได

เมื่อให้ผลการสอบวัดเป็นตัวชี้แนะนำว่าบุคคล มีความบกพร่องในลักษณะใด จึงไม่สามารถทำ คำตอบหรือแก้ปัญหาให้สำเร็จได จึงได้มีการพยายามสร้างเครื่องมือวัดแนวคิดแก้ปัญหา (Cognitive Preference Test) ขึ้น โดย เครื่องมือวัดชนิดนี้ต้องการวัดแต่เพียงว่าบุคคล ใช้วิธีการหรือแนวคิดใดในการแก้ปัญหา (วัด ลักษณะที่หนึ่ง) เท่านั้น ไม่ได้ต้องการวัดว่าใช้ แนวคิดใดแล้วได้คำตอบที่ถูกหรือผิด

ประวัติความเป็นมาเกี่ยวกับเครื่องมือวัด แนวคิดแก้ปัญหา

ใน ค.ศ. 1955 クロส์ และแกเอียร์ (Cross & Gaier) ได้สร้างแบบทดสอบความสมดุล ของปัญหา (The Balance Problem Test) ซึ่งเป็นแบบทดสอบที่ให้นักเรียนเลือกว่า จะแก้ ปัญหาโดยอาศัยหลักการ หรือโดยอาศัยข้อเท็จ จริงเป็นหลัก ซึ่งนับว่าเป็นจุดเริ่มต้นของการสร้างแบบทดสอบวัดแนวคิดแก้ปัญหา

ใน ค.ศ. 1964 希ธ (Heath) ได้สร้างแบบทดสอบที่ใช้วัดแนวการคิดแก้ปัญหาในวิชาฟิสิกส์ จำนวน 20 ข้อ แยกเป็น 4 พฤติกรรม คือ ความรู้ความจำ การนำไปใช้ การคิดค้นคว้าหา คำตอบ และหลักการพื้นฐาน แล้วให้นักเรียน ตอบโดยวิธีเรียงลำดับพฤติกรรมตามที่ตนพอใจ ในการแก้ปัญหาแต่ละข้อ ผลการวิเคราะห์ ปรากฏว่า เครื่องมือชนิดนี้มีค่าความเชื่อมั่น

(ใช้สูตร K - R 20) ในแต่ละพฤติกรรมดังนี้ ความรู้ความจำประมาณ .70 การนำไปใช้ ประมาณ .60 การคิดค้นคว้าหาคำตอบประมาณ .40 และหลักการพื้นฐานประมาณ .30

ใน ค.ศ. 1969 อีดวูด (Atwood) ได้ สร้างแบบทดสอบที่ใช้วัดแนวการคิดแก้ปัญหาใน วิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป วิทยาศาสตร์กายภาพ เคมี สังคมศาสตร์ และสาขาอื่นๆ รวมแล้วเป็นข้อ สอบจำนวน 34 ข้อ แต่ละข้อมี 3 ตัวเลือก ซึ่ง แทนพฤติกรรม 3 ด้าน คือ ความรู้ความจำ การนำไปใช้ และการคิดค้นคว้าหาคำตอบ จาก การหาค่าความเชื่อมั่นโดยการสอบซ้ำ ปรากฏว่า ได้ค่าความเชื่อมั่นในแต่ละพฤติกรรมดังนี้คือ ความรู้ ความจำ .70 การนำไปใช้ .77 และการ คิดค้นคว้าหาคำตอบ .74

ใน ค.ศ. 1973 เกิมปา และดูบ (Kempa & Dube) ได้สร้างแบบทดสอบวัดวิธีการคิดแก้ ปัญหาในวิชาเคมี จำนวน 40 ข้อ แต่ละข้อมี 4 ตัวเลือกแทนพฤติกรรม 4 ด้าน คือ ความรู้ความจำ หลักการ การนำไปใช้ และการคิดค้นคว้าหา คำตอบ ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นในแต่ละพฤติกรรม ดังนี้ ความรู้ความจำ .69 หลักการ .80 การนำไปใช้ .85 และการคิดค้นคว้าหาคำตอบ .81 ซึ่ง นับว่ามีความเชื่อมั่นสูงจนเป็นที่น่าพอใจย่างมาก

การศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับแนวการคิดแก้ ปัญหา ส่วนมากนักจะเป็นการศึกษาความ สัมพันธ์ของการคิดแก้ปัญหากับผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียน เพื่อจะได้ทราบว่าคนที่มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนในด้านนั้นๆ สูง จะใช้แนวคิดใด การแก้ปัญหาเป็นสำคัญ หรือใช้เป็นเครื่องมือใน การประเมินว่านักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้ (อาจ เป็นวิธีการเรียนการสอน หรือหลักสูตร) แบบใด แบบหนึ่งแล้ว จะมีแนวคิดในการแก้ปัญหาตามที่

กำหนดไว้ในจุดมุ่งหมายในแต่ละกรณีนั้นๆ หรือไม่ ดังเช่นที่ ชีร ได้วัดแนวคิดในการแก้ปัญหา ของนักเรียนที่เรียนพิสิกส์ระดับมัธยมศึกษาตามโครงการศึกษาค้นคว้าทางวิทยาศาสตร์กายภาพ (Physical Science Study Committe) หรือ PSSC) ปรากฏว่า นักเรียนมัธยมที่เรียนตามโครงการนี้ชอบใช้พฤติกรรม หลักการพื้นฐาน และการค้นคว้าหาคำตอบในการแก้ปัญหามากกว่า กลุ่มที่ไม่ได้เรียนตามโครงการ PSSC ซึ่งเป็น กลุ่มที่เลือกใช้พฤติกรรมด้านความรู้ความจำ และการนำไปใช้ในการแก้ปัญหามากกว่า

ใน พ.ศ. 1975 ไรท์ (Wright) ได้ปรับ ปรุงข้อสอบของ Atwood ให้เหลือพฤติกรรม 3 ด้านคือ ความรู้ความจำ การนำไปใช้ และการคิดค้นคว้าหาคำตอบ ซึ่งจากการใช้สูตร K - R 20 หาค่าความเชื่อมั่นปรากฏว่า ความรู้ความจำ .328, การนำไปใช้ .569 และการคิดค้นคว้าหาคำตอบ .557 และจากการทดสอบนักศึกษา ระดับมหาวิทยาลัยที่เลือกเรียนวิชาวิทยาศาสตร์, คณิตศาสตร์ และวิศวกรรม ปรากฏว่านักเรียน ทั้ง 3 กลุ่ม เลือกใช้วิธีการคิดแก้ปัญหาโดยใช้ ความรู้ความจำอยกว่าพฤติกรรม ด้านการนำไปใช้และการคิดค้นคว้าหาคำตอบ และนักศึกษา วิศวกรรมศาสตร์เลือกใช้พฤติกรรมด้านความรู้ ความจำมากกว่านักศึกษาที่เรียนคณิตศาสตร์ นักศึกษาวิทยาศาสตร์เลือกใช้พฤติกรรมด้านการคิดค้นคว้าหาคำตอบมากกว่านักศึกษาที่เรียน วิศวกรรมศาสตร์

ใน พ.ศ. 2518 เช่นกัน แคมป์ (Kampe) และสมบูรณ์ ชิตพงศ์ ได้สร้างแบบทดสอบแนว การคิดแก้ปัญหาตามแนวทางของ เอ็ดวูด แต่ใช้ เนื้อหาวิชาวิทยาศาสตร์ที่นำไปขั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งจากการศึกษาความเที่ยงตรง (Validity) ของข้อสอบนี้ปรากฏว่านักเรียนที่ไม่ได้เรียน

วิทยาศาสตร์ทั่วไปตามหลักสูตรของ สสวท. (สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี) ใช้พฤติกรรมด้านความรู้ความจำในการแก้ปัญหามากกว่านักเรียนที่เรียนวิทยาศาสตร์ ทั่วไปตามหลักสูตรของ สสวท. นักเรียนที่สนใจ ศิลปศาสตร์เลือกใช้พฤติกรรมด้านความรู้ ความจำในการแก้ปัญหาวิทยาศาสตร์ทั่วไป มากกว่านักเรียนที่สนใจวิทยาศาสตร์

ใน พ.ศ. 2519 สมบูรณ์ ชิตพงศ์ ได้ สร้างแบบทดสอบวัดแนวคิดแก้ปัญหาในวิชา คณิตศาสตร์ระดับมัธยมศึกษา จำนวน 30 ข้อ โดยมีพฤติกรรม 4 ด้านเป็นตัวเลือก คือความรู้ ความจำเกี่ยวกับการคิดคำนวณ ความเข้าใจ การนำไปใช้ และการวิเคราะห์ ซึ่งผลจากการ ทดสอบนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียน คณิตศาสตร์ ตามหลักสูตร สสวท. และหลักสูตร คณิตศาสตร์กระทรวงศึกษาธิการปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนคณิตศาสตร์ตามหลักสูตร สสวท. เลือกใช้พฤติกรรมด้านความเข้าใจและการ วิเคราะห์ในการแก้ปัญหามากกว่านักเรียนที่เรียน คณิตศาสตร์ ตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ ส่วนพฤติกรรมด้านความรู้ความจำและการนำไปใช้นั้น ทั้งสองกลุ่มเลือกใช้ไม่แตกต่างกันและนักเรียนชายเลือกใช้พฤติกรรมด้านการวิเคราะห์ในการแก้ปัญหามากกว่านักเรียนหญิง

ใน พ.ศ. 2520 สมศักดิ์ ลินธุระเวชญ์ ได้สร้างแบบทดสอบวัดแนวคิดแก้ปัญหา ในวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4 ของหลักสูตร สสวท. ผลปรากฏว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เลือกใช้พฤติกรรม ด้านความรู้ความจำในการแก้ปัญหามากที่สุด รองลงมา เป็นพฤติกรรมด้านความเข้าใจ และ การนำไปใช้ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ถ้าหลักสูตร คณิตศาสตร์ ประถมศึกษาปีที่ 4 ของ สสวท.

ต้องการให้นักเรียนใช้พฤติกรรมด้านความเข้าใจ และการนำไปใช้ในการแก้ปัญหาแล้ว ผลการวิจัยนี้ก็ไม่สอดคล้องกับความมุ่งหมายในการใช้หลักสูตรคณิตศาสตร์ของ สสวท. ในระดับชั้นนี้

ลักษณะของเครื่องมือวัดแนวคิดแก้ปัญหา

แบบทดสอบวัดแนวคิดแก้ปัญหาประกอบ ด้วย 2 ส่วนที่สำคัญกือ

ส่วนที่หนึ่ง เป็นตัวปัญหาหรือสถานการณ์
ที่กำหนดด้วย เพื่อใช้เป็นสื่อในการทางของออก

ส่วนที่สอง เป็นตัวเลือกหรือทางออกในการแก้ปัญหา ตัวเลือกมีลักษณะเป็นคำตอบที่เป็นตัวแทนของพฤติกรรมที่เลือกใช้ในการแก้ปัญหา นั่นๆ ลักษณะสำคัญของตัวเลือกที่ผู้สร้างต้องคำนึงคือ

1. ต้องเป็นทางออกในการแก้ปัญหาที่เป็นไปได้ทุกตัวเลือก หรือเป็นตัวเลือกที่ถูกต้องและไม่มีตัวเลือกใดที่ถูกกว่ากัน (ผู้ดูชอบเพียงแต่ตอบว่าพอใจ หรือชอบตัวเลือกใดเท่านั้น)

2. คำตอบในแต่ละตัวเลือกเป็นคำตอบที่แสดงถึงการใช้พุทธิกรรมที่กำหนดขึ้นในการแก้ปัญหาหรือแก้สถานการณ์ที่กำหนดขึ้น การสร้างคำตอบที่เป็นตัวเลือกจึงต้องใช้ความสามารถในการสร้างตัวเลือกให้เป็นลักษณะที่แทนพุทธิกรณ์นั้นจริงๆ ดังตัวอย่างข้อสอบวัดแนวคิดแก้ปัญหาในวิชาคณิตศาสตร์ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4 ดังนี้

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบนี้ต้องการวัดแนวคิด
แก้ปัญหาของท่าน โดยต้องการทราบว่าจาก
สถานการณ์หรือปัญหาที่กำหนดให้ ถ้าท่าน^{จะ}
ต้องการแก้ปัญหานั้น ท่านพอใจเลือกใช้แนวทาง

ตามตัวเลือกใดในการแก้ปัญหา

2. ในการเลือกตอบนั้น ให้ท่านเลือกทางออกที่พอยใจที่สุดเพียงตัวเลือกเดียวจาก ก-ง ที่กำหนดให้ ท่านพอยใจจะเลือกตัวเลือกใดก็ได้ ตัวเลือกที่กำหนดให้ถูกต้องทุกตัวเลือก ดังตัวอย่าง

$$bX + cY = a \quad \dots \dots \dots \quad (2)$$

ตัวเกือก

- ก. สมการห้งส่องนี้มีตัวที่ต้องการทราบค่าอยู่ 2 ตัว

ข. ถ้าแก้สมการแล้วได้ค่า X เท่ากับ m หมายความว่าเส้นตรงห้งส่องนั้นตัดกันที่จุดซึ่งอยู่ห่างจากแกน Y m หน่วย

ค. กำหนดให้ $c = 1$ และ $a = 2b = 3c$ แล้ว Y และ X จะได้ค่าเท่ากับ 10 และ $-4\frac{2}{3}$ ตามลำดับ

ง. ถ้า $a = b = c$ แล้ว จะไม่สามารถแก้สมการห้งส่องนี้ได้ เพราะหาจุดตัดของเส้นตรงห้งส่องไม่ได้

ໝາຍເຫດ

- ตัวเลือก ก. เป็นความรู้ความจำใน
การคิดคำนวณ
ตัวเลือก ข. เป็นความเข้าใจ
ตัวเลือก ค. เป็นการนำไปใช้
ตัวเลือก ง. เป็นการวิเคราะห์

วิธีดำเนินการในการสร้างข้อสอบวัดแนวคิดแก้ไขปัญหา

การสร้างแบบทดสอบนี้ดำเนินการตามลำดับดังนี้

1. เลือกสาขาวิชาที่ต้องการสร้างแบบทดสอบวัดแนวคิด

2. วิเคราะห์ว่าในสาขาวิชานั้น หรือรายวิชานั้น ต้องการบุคคลที่มีพฤติกรรมอะไรบ้างที่สำคัญ ซึ่งลักษณะพฤติกรรมเหล่านี้เป็นเป้าหมายที่เด่นชัดในการเรียนรู้ในรายวิชานั้นๆ อยู่แล้ว

3. ดำเนินการเขียนข้อสอบโดย

3.1 เลือกรือทำหนดสถานการณ์โดยใช้เนื้อหาวิชานั้นๆ เป็นหลัก เนื้อหาที่ใช้การเป็นเนื้อหาในระดับที่ทุกคนเข้าใจได้

3.2 กำหนดตัวเลือกที่เป็นผลของ การใช้ความสามารถในแต่ละพฤติกรรมในการแก้ปัญหา

4. การวิเคราะห์ข้อสอบ

4.1 วิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อ เป็น การวิเคราะห์ว่า แต่ละตัวเลือกในแต่ละข้อ เป็นตัวเลือกที่วัดพฤติกรรมนั้นๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพเพียงใด โดยการทำค่าดัชนีในการเลือก (Preference Index) ตามสูตร ดังนี้

$$\text{คัดชนีในการเลือก} = \frac{\text{จำนวนคนที่เลือกตัวเลือกนั้น}}{\text{จำนวนคนทั้งหมดที่ตอบข้อนั้น}}$$

ค่าดัชนีในการเลือกที่ดีที่สุดจะมีค่าเท่ากับ 1/จำนวนตัวเลือก โดยที่ค่าจริงๆ นั้น อาจ กำหนดช่วงของคัดชนีไว้พอสมควร เพราะเป็น

การยกที่จะให้ได้ค่าดัชนีในการเลือกที่เท่ากันจริง

4.2 วิเคราะห์ข้อสอบทั้งฉบับ ในการวิเคราะห์คุณภาพข้อสอบทั้งฉบับนั้น สามารถใช้ วิธีการเช่นเดียวกับข้อสอบอื่นๆ

ประโยชน์ของแบบทดสอบวัดแนวคิด แก้ปัญหา ที่สำคัญมีอยู่ 2 ประการ คือ

1. ช่วยให้สามารถใช้ผลการสอบวัดช่วย แก้ไขความบกพร่องของบุคคลได้ถูกทาง เพราะ หากผลการสอบชี้แนะนำว่า บุคคลบกพร่องตรงการเลือกใช้วิธีแก้ปัญหาที่ไม่ประสิทธิภาพ ในการสอน จะได้เน้นในเรื่องวิธีการแก้ปัญหาแบบที่จะช่วยให้ แก้ปัญหานั้นได้ถูกวิธี

2. ช่วยในการตรวจสอบว่าการเรียนการ สอนบรรลุเป้าหมายตามจุดมุ่งหมายไปตามลำดับ แล้วหรือไม่ ใน การจัดสถานการณ์ในการเรียนการ สอนนั้น ผู้สอนต้องให้ผู้เรียนได้พัฒนาไปตาม ลำดับ คือรู้จักเลือกวิธีการในการแก้ปัญหาว่าวิธี ใดเหมาะสม เมื่อนักเรียนรู้จักเลือกแล้ว การฝึก ฝนเฉพาะวิธีนั้นจึงค่อยดำเนินการเป็นลำดับถัดมา ซึ่งในกรณีที่นักเรียนรู้จักเลือกวิธีแก้ปัญหาได้ถูก แล้ว แต่ใช้วิธีการนั้นไม่สำเร็จ อาจเนื่องมาจาก ระดับสติปัญญา หรือได้รับการฝึกฝนอบรมน้อย ไปก็เป็นได้

สมบูรณ์ ชิตพงศ์

บรรณานุกรม

- สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. รายงานการวิจัย อันดับที่ 3/2518. สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 2518.
- สมบูรณ์ ชิดพงศ์. การประเมินผลหลักสูตรวิชาคณิตศาสตร์ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. ปริญญานิพนธ์ กศ.ด. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2519.
- สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์. การเลือกใช้วิธีแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนหลักสูตร สสวท. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2521.
- Atwood, R.K., "A Cognitive Preference Examination Using Chemistry Content" **Journal of Research in Science Teaching.** 5 : 34-35; 1968.
- Atwood, R.K. "Development of a Cognitive Preference Examination Utilizing General Science and Social Science Content", **Journal of Research in Science Teaching.** 8 : 273-275; 1971.
- Heath, Robert W. "Curriculum Cognition and Educational Measurement," **Educational and Psychological Measurement.** 24 : 539-544 ; 1964.
- Kenneth, Kampe and Somboon Chitapong. **Construction and Validation of A Cognitive Preference Examination for Thai Secondary School Students.** IPST, 1975.
- Kempa, R.F. and G.E. Dube. "Cognitive Preference Orientations in Students of Chemistry," **The British Journal of Educational Psychology.** 3 : 10; Part 3 1973.